KVINDEN OG SAMFUNDET.

Udgivet af Dansk Kvindesamfund.

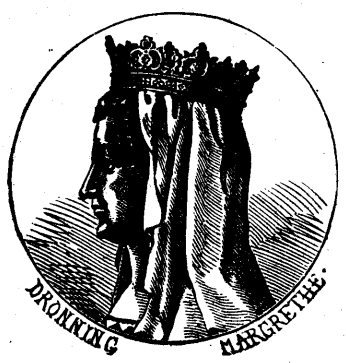

Nr. 21. | Kontor: Nørregade 33, St. | 25. Maj 1901. | Udgaar hver Lørdag. | 17. Aarg.

Koster 50 Øre Kvartalet. (+ 9 Øre i Postpenge i København. + 11 — — i Provinserne.) Enkelte Numre 5 Øre.

Konsultation i Underlivssygdomme hos Kvinder.

Gratis for ubemidlede.

Nørregade 33, St. Hverdage Kl. 4.

Bolig og privat Konsulation Sølvgade 84.

Alvilda Harbou Hoff,
Læge.

Julie Laurberg,
Fotograf.
Hotel du Nord.
Indgang ad Porten. Elevator.

Sophie Jensens
(forh. hos Hr Hofvildthdl. J. L. Andersen).
Handel med
Frugt, Vildt og Fjerkræ,
Skovbogade Nr. 5. Telf. 7015.
Daglig frisklavet Fiskefars
60 Øre pr. Pd.

Redaktionen træffes hver Mandag Kl. 2—4 paa Kontoret Nørregade 33, St.

Artikler, som ønskes optagne i det først udkommende Nummer af Bladet, maa være Redaktionen i Hænde senest Mandag Middag.

Ekspeditionen, Nørregade 33, St., aaben hver Dag Kl. 10—7.

Annoncer til Kvinden og Samfundet bedes sendte under Ekspeditionens Adresse.

Annonceprisen er: Forsiden 20 Øre, 3dje og 4de Side 15 og 12 Øre pr. Petitlinie ÷ 10 % for mindst 3 Ganges Indrykkelse. Løbende Annoncer Aaret rundt 15 % Rabat.

Klager over Uregelmæssighed i Forsendelsen bedes stilet skriftligt til Postvæsenet — hjælper dette ikke, da til Bladets Kontor.

„Kvinden og Samfundet" faas i Kioskerne.

†

Franciska Petersen.

Lørdag Aften den 27. April bortkaldtes Kommunelærerinde Franciska Petersen, ramt af et Hjerteslag; Lærerindestanden har ved dette Dødsfald mistet et af sine bedste og intelligenteste Medlemmer.

Frk. Petersen var født den 28. Oktober 1853. Hele hendes Liv har været viet den Gerning, hun havde valgt. Allerede 15 Aar gammel blev hun Lærerinde i den Skole, hvor hun havde været Elev. I Aarene 1873—75 uddannede hun sig til Lærerinde paa Frk. Zahles Privatlærerindekursus; hun var derefter Privatlærerinde i flere Aar. 1884 tog hun Kommunelærerindeeksamen, hvorefter hun kom til Frk. Bechs Skole i København, hvilken Skole hun selv senere overtog. Det var en Skole med et lille begrænset Antal Elever, og da disse blev voksne, gik Frk. Petersen 1890 til Kommuneskolen. Efter nogle kortere Vikariater blev hun hurtig knyttet til Jagtvejens Friskole. Denne Skole viede hun sine bedste Kræfter; der bragte hun altid frisk Liv med sig, og der vil hendes Navn og Gerning sent glemmes.

Frk. Petersen følte Overgangen til Kommuneskolen, hvor det tit kan have sine Vanskeligheder at tale til Børnene, saa man er vis paa at blive forstaaet. Men hun lærte det; hun var overhovedet altid i fortsat Udvikling, derfor fik hun ogsaa som Lærerinde i Afgangsklassen en stærk udviklende Indflydelse paa Børnene, denne Afslutning paa Skolegangen, der under den rette Paavirkning kan blive saa indholdsrig for Børnene. Men det var ikke alene Undervisningen, der optog hende; hun nærede Interesse for Børnenes legemlige Vel, for deres Hjem og Forældre. Altid havde hun aabent Hjerte og Haand for at trøste og lindre, hvor der var Nød og Sorg; saa hun Evner og Vilje hos Børnene til at lære mere og komme frem, vidste hun altid at finde Udveje.

For Friskolebørns Landophold har hun været en ivrig Arbejder.

Hendes Syn paa Livet udvidede sig stadig; derved førtes hun ogsaa i de senere Aar ind paa sociale Interesser. Hun fik mere og mere Sans for Lærerinderne som Stand betragtet og for Sammenslutning til Udvikling og fælles bedste. »Kommer jeg een Gang med,« ytrede hun ofte, »kommer jeg ogsaa til at tage fat.« Det viste sig ogsaa, idet hun snart blev valgt ind i Lærerindeforeningens Bestyrelse, hvor hun virkede ved sin noble Karakter og frejdige Optræden og ved den Lethed, hvormed hun forstod at finde Ord for sine Tanker.

Hun var endvidere Delegeret i Dansk Kvinderaad for Foreningen »Friskolebørns Landophold« og for Lærerindeforeningen i Folkeuniversitetsforeningen.

Den sønderjydske Sag havde i hende en ivrig Forbundsfælle; det var hendes stærke Følelse for Sandhed og Retfærdighed, der her som overalt gjorde sig gældende; aldrig kunde hun være med til at gaa paa Akkord.

Hendes sidste Arbejde i Samfundets Tjeneste er den Begyndelse, hun har faaet gjort, paa at holde Forældre møder ved Skolerne. Ofte havde hun følt Savnet af en nærmere Forbindelse mellem Hjem og Skole; hun følte Trang til at se og mærke Forstaaelse hos alle de Mennesker, hun gennem Børnene stod i Forbindelse med. Hun troede paa gennem saadanne Møder at kunne vise Forældrene, at der blandt Lærerpersonalet er Kærlighed og Interesse for Børnene og deres Vel. Frk. Petersen søgte at skaffe sig Oplysning fra andre Lande om, hvad man der fik udrettet. Fra Norge fik hun en Del Raad, høstede gennem Erfaring.

Danmarks Lærerforenings offentlige Møde om Sagen i Januar Maaned viste, at der blandt Forældrene var aabent Øje for Sagen. Naturligvis stødte hun paa Tvivl og Modstand; men hendes varme Tro sejrede. Idealist var hun, og hun naaede et godt Resultat. Forældrene mødte talrigt; Frk. Petersen talte smukt og varmt til dem, og hun følte sig glad og tillidsfuld ved at se ud over de mange gode Forældre, der gav deres Forstaaelse og Tilslutning til Kende.

Godt, at hun naaede det. Hendes Død kom forunderlig midt i hendes stærke Udvikling, som hun stod der, glad ved Livet i Familjekredsen, og saa vel skikket til at leve det ud fra et bestemt religiøst Grundsyn.

Med Pastor Koch fra Ubberup Valgmenighed, der holdt Mindetalen over hende, vil hendes Venner sikkert sige, at vi kun kan takke for den Glæde at have kendt hende. Hun var en Ven som faa.

Eline Hansen.

„Sengetæpperne Nr. 750".

Pinse-Digt

af *Vidua.*

Nu staar Naturen i Pinsedragt,
Engen og Skoven i lyseste Pragt,
Kroner af blødeste Silke fuldgod,
Bukkar, Violer og Stjerner ved Fod,
tonende Lovsang fra Mark og Skove;
alle Guds Skabninger Herren love!

Kom og følg med! Vil du lyde mit Vink,
da skal du se Smaabølgernes Blink,
Dannebrog vifte fra Sejlere smaa,
det lysende grønne mod Himmelens blaa,
Frugttræets Blomster — de røde, de hvide —
ja, du maa med; nu er det paa Tide!

Du, som har arbejdet, grundet og slidt
ved Nat og ved Dag — du sukkede tit,
naar du dig følte som Fuglen i Bur,
fik ej at mærke den friske Natur,
du er nu fri; kast af din Lænke,
nu maa du ogsaa paa Aanden tænke!

Arbejdet er en Velsignelse vel;
men lad dets Støv ej tilsmudse din Sjæl!
Bogen er god, dog er Bogormen stygg.
Løft nu dit Øje, og ret nu din Ryg,
fyld saa din Sjæl, og fyld saa din Lunge.
er du ej ung — føl dog som den unge!

Afkast nu alle de trykkende Baand,
styrk, vederkvæg dig, og mæt din Aand!
Nu er det Pinse; fra Naadens Stol
udsender Herren sin gyldne Sol,
i rigeste Maal vil dens Straaler falde
paa dig og paa mig — der er nok til os alle!

Kunsternes Tilstand.

Der siver underlige Nyheder ud paa Charlottenborg nu for Tiden!

Som man ved, har vi et kgl.